

Posl.br. St-1212/2023

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU RH
putem
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Stečajni dužnik: MAKAR NAVIS d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 34, OIB, 63230646733, zastupan po stečajnom upravitelju Damir Vrca

Stečajni vjerovnik: JADROAGENT d.d., Rijeka, Trg Ivana Koblera 2, OIB 95976200516, zastupano po članu uprave Mario Štefanić

ŽALBA

Stečajnog vjerovnika protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, broj St-1212/2023 od 3. travnja 2026. godine u dijelu u kojem je odbijen zahtjev u odnosu na Stečajnog vjerovnika Jadroagent d.d. (točka XIII.)

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, posl. broj St-1212/2023 od 3. travnja 2026. godine odbijen je zahtjev Stečajnog vjerovnika JADROAGENT d.d., Rijeka, Trg Ivana Koblera 2, OIB 95976200516 za namirenje iznosa od 19.863,56 EUR.
Sukladno t. 10. obrazloženja Rješenja prvostupanjski sud je utvrdio kako zahtjev Jadroagenta nije osnovan iz razloga što tražbina Jadroagenta za koju se navodi da se odnosi na pružanje pomorsko-agencijskih poslova lučke agenture ne bi spadala u tražbine obuhvaćene odredbom 241. Pomorskog zakonika.
2. Protiv navedenog Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, posl. broj St-1212/2023 od 3. travnja 2026. godine u dijelu u kojem je odbijen zahtjev u odnosu na Stečajnog vjerovnika Jadroagent d.d. (točka XIII.), Stečajni vjerovnik izjavljuje žalbu zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog prava iz razloga kako slijedi:
3. Prvostupanjski sud pogrešno zaključuje da tražbina Stečajnog vjerovnika ne spada pod režim pomorskog privilegija. Takav zaključak proizlazi iz dvije neosporne činjenice: - preusko tumačenje čl. 241. Pomorskog zakonika, bez sagledavanja stvarne prirode pruženih usluga i funkcionalne veze usluga s plovidbom, sigurnošću i operativnim upravljanjem brodom; te - potpuno zanemarivanje čl. 969. Pomorskog zakonika prema kojemu se na pomorski privilegij, kao stvarno pravo na brodu,

ima primjenjivati pravo države zastave broda, a na što se stečajni vjerovnik pozvao u svom Podnesku od 07. veljače 2025. godine.

Dokaz: Podnesak stečajnog vjerovnika (prileži spisu)

4. Vezano za pogrešno odnosno nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, prvostupanjski sud pogrešno zanemaruje činjenicu da su usluge pomorskog agenta u konkretnom slučaju uključivale, između ostalog, najavu i koordinaciju dolaska broda u CIMIS sustavu, administrativno-operativno posredovanje prema lučkim i državnim tijelima te sigurnosne i logističke radnje tijekom boravka broda u brodogradilištu koje se ima smatrati lukom posebne namjene sukladno čl. 241. st. 4. Pomorskog zakonika. Takve usluge funkcionalno predstavljaju dio lučkih i sigurnosnih naknada, a ne običnu “agencijsku uslugu” kako to pogrešno kvalificira prvostupanjski sud.
5. Nadalje prvostupanjski sud u potpunosti zanemaruje činjenicu da je Stečajni vjerovnik u sustavu CIMIS (Hrvatski integrirani pomorski informacijski sustav) bio evidentiran kao pomorski agent broda C3 Magnar, *nota bene* CIMIS nije privatna evidencija, već službeni sustav povezan sa SafeSeaNet EU sustavom razmjene pomorskih podataka, koji ima javnopravnu vjerodostojnost. Time se ujedno dokazuje kako je Stečajni vjerovnik bio formalno i operativno ovlašten predstavnik broda, da su njegove radnje bile nužan preduvjet ulaska i boravka broda u luci/brodogradilištu te da bez tih radnji brod ne može legalno ostvariti lučko-operativni status. Ignoriranje ovog dokaza predstavlja bitnu povredu pravila postupka i dovodi do pogrešne pravne kvalifikacije tražbine.
6. Stečajni vjerovnik ističe kako Pomorski zakonik ne uvjetuje postojanje privilegija upisom u javni registar, već isključivo pravnom prirodom tražbine, njenim nastankom u vezi s brodom te njenom funkcionalnom nužnošću za eksploataciju i sigurnost broda.
7. Konačno, da su tražbine s osnova agencijskih usluga svrstane u pomorske privilegije po odredbama Pomorskog zakonika Republike Hrvatske, nedvojbeno proizlazi iz stava suda drugog stupnja izraženog u Presudi posl. broj PŽ-1631/2024 od 5. studenog 2025. godine u kojoj se izričito i nedvosmisleno navodi:

*„U ovoj pravnoj stvari tužitelj od tuženika traži **plaćanje naknade za izvršene a neplaćene usluge pomorskog agenta u odnosu na brod***

*Naime, premda tužitelj s prvotuženikom nije izravno sklopio predmetni ugovor, ovdje kako to tužitelj pravilno upućuje u žalbi **riječ je o tražbini koja predstavlja pomorski privilegiji...**“*

Dokaz: Presuda Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-1631/2024 od 5.11.2025. godine

8. Sve i da je prvostupanjski sud u potpunosti zanemario ili propustio sveobuhvatno utvrditi činjenično stanje, stečajni vjerovnik smatra kako potonji, podredno, nije smio ignorirati činjenicu iz čl. 969. Pomorskog zakonika. Naime nesporno je da je teretni brod C3 Magnar ima luku upisa Panama te da čl. 244. pomorskog zakona Paname - Law 55 of 6 August 2008 (Panama Maritime Law), priznaje široki koncept pomorskih tražbina
„Privileged Credits Against the Vessel Article 244: The following credits will constitute privileged credits against the vessel and will participate in its price in the order expressed in this Article: 1.

Judicial costs incurred in the common interest of maritime creditors. 2. Disbursements, compensations, and salaries for assistance and salvage owed for the last voyage. 3. Salaries, payments, and compensations owed to the Captain and crew members for the last voyage. 4. The ship mortgage. 5. Credits owed to the Panamanian State in concept of annual charges and taxes. 6. Salaries and stipends owed to stevedores and dock workers directly hired by the owner, the shipping company or captain of the vessel for the loading or unloading of cargo during its last docking. 7. Compensations owed for damages caused by fault or negligence. 8. Amounts owed by reason of contribution in general average. 9. Amounts owed by reason of liabilities contracted for the necessities and supplies of the vessel. 10. Amounts taken in bottomry against the hull of the vessel and appurtenances for the equipment, arming and preparation thereof if the contract were to have been signed and delivered prior to the vessel departing from port where any such obligations may have been contracted; and the insurance premiums for the last six months. 11. Salaries of pilots, custodians, and conservation and custody expenses of the vessel, its appurtenances and equipment after the last voyage and port entry. 12. Compensations owed to the shippers and passengers for failure to deliver cargo or for damage thereto attributable to the captain or the crew during the last voyage. 13. The price of the last purchase of the vessel and the interest accrued during the last two years“

a posebica točka 9. koja određuje da su to sve usluge odrađene za potrebe broda, u koju nesporno spadaju i agencijske usluge bez kojih ne bi bilo moguće za brod odraditi nužne formalnosti za lučku sigurnost i administrativno odobrenje boravka a što podrazumijeva nemogućnost boravka broda bez predstavnika broдача.

Prvostupanjski sud pogrešno zaključuje da se radi o običnoj “agencijskoj naknadi”. Takav zaključak ignorira činjenice da su usluge bile operativno nužne za boravak broda u luci posebne namjene/brodogradilištu te da nisu nikada opozvane niti osporene od broдача pa niti kasnije od strane stečajnog upravitelja.

Stoga se radi o tražbini koja po svojoj naravi ulazi u lučke i sigurnosne naknade iz čl. 241. st. 1. t. 4. Pomorskog zakonika, a ne o klasičnoj komercijalnoj usluzi.

Pogrešno je pravno shvaćanje prvostupanjskog suda da se usluge pomorskog agenta ne mogu podvesti pod pomorski privilegij. Takvo tumačenje zanemaruje funkcionalni standard međunarodnog pomorskog prava, uključujući i čl. 241 Pomorskog zakonika kao i čl. 244. t. 9. Panamskog zakonika, prema kojemu privilegirane tražbine obuhvaćaju sve obveze nastale radi nužnosti i opskrbe broda.

U konkretnom slučaju, usluge Stečajnog vjerovnika nisu bile komercijalne prirode, već su predstavljale preduvjet zakonitog ulaska, boravka i operativnog statusa broda C3 Magnar u sustavu CIMIS i pod režimom lučkog nadzora (Port State Control).

Bez tih usluga brod ne bi mogao ispuniti obvezne regulatorne zahtjeve propisane odredbama Pomorskog zakonika, a koje uređuju sigurnost plovidbe te ulazak, boravak i isplavljenje broda iz luke, odnosno da brod mora ispuniti sve propisane administrativne i sigurnosne uvjete nadležnih lučkih i državnih tijela. U konkretnom slučaju, te su se obveze realizirale kroz CIMIS sustav i lučku komunikaciju, pri čemu je pomorski agent bio operativni nositelj tih radnji, zbog čega njegove usluge predstavljaju nužan preduvjet zakonitog boravka broda u luci.

9. Slijedom svega navedenog, jasno i nedvojbeno proizlazi da naknada za usluge pomorskog agenta predstavlja pomorski privilegij sukladno čl. 241. Pomorskog zakonika, također podredno i čl. 244.

Panamskog zakona - Law 55 of 6 August 2008 (Panama Maritime Law). Stoga se predlaže Visokom trgovačkom sudu RH da usvoji ovu žalbu te preinači pobijano rješenje na način da utvrdi kako tražbina stečajnog vjerovnika u iznosu od 19.863,56 EUR predstavlja tražbinu osiguranu pomorskim privilegijem, te da se ista namiri iz iznosa kupovnine ostvarene prodajom pokretnine – teretnog broda C3 Magnar. Podredno, predlaže se da Visoki trgovački sud RH ukine pobijano rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, poslovni broj St-1212/2023 od 3. travnja 2026. godine u pobijanom dijelu te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje

Rijeka, 14. travnja 2026. godine

JADROAGENT d.d.
po članu uprave Mario Štefanić

